

عنوان مقاله:

ارزیابی الگوهای استقرار دوره هخامنشی محوطه های میان کوه شهرستان اردل در GIS

محل انتشار:

دوفصلنامه جستارهای باستانشناسی ایران پیش از اسلام، دوره 8، شماره 1 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسندگان:

پگاه طالبی - دانشجوی کارشناسی ارشد باستان شناسی دانشگاه شهرکرد، ایران.

علیرضا خسروزاده - دانشیار گروه باستان شناسی دانشگاه شهرکرد، ایران.

عباسعلی احمدی - دانشیار گروه باستان شناسی دانشگاه شهرکرد، ایران.

خلاصه مقاله:

نیمه ی غربی استان چهارمحال و بختیاری (بخش میان کوه شهرستان اردل) به لحاظ زیست محیطی شرایط مناسبی برای شکل گیری استقرارهای باستانی دارد. طی سه فصل بررسی که در این منطقه بین سال های ۱۳۸۷ تا ۱۳۹۰ انجام شد، شمار ۱۲ محوطه ی هخامنشی شناسایی و ثبت شد. این مقاله بر آن است تا عوامل زیست محیطی و نقش آن ها را در شکل دهی فضای زیستگاه های انسانی دوره ی هخامنشی بخش میان کوه را بررسی کند و به بررسی این پرسش می پردازد که عوامل محیطی چه تاثیری در شکل گیری استقرارهای دوره هخامنشی منطقه میانکوه شهرستان اردل دارد؟ برای بررسی و ارزیابی تاثیر عوامل محیطی بر استقرارهای هخامنشی، آن ها را با توجه به عواملی چون ارتفاع از سطح دریا، جهت شیب، فاصله از رودخانه، کاربری زمین، ساختار زمین شناسی و فاصله از مسیرهای ارتباطی موجود در منطقه با استفاده از روش های آماری ارزیابی کردیم. مطالعه ی به عمل آمده نشان داد که عوامل طبیعی موثر بر استقرارهای انسانی و در پی آن استقرارهای باستانی منطقه منابع آب، دوری و نزدیکی به مسیرهای ارتباطی هستند که به آن ها پرداخته خواهد شد. همچنین بر اساس این پژوهش مشخص شد که عوامل طبیعی مختلف نقش متفاوتی را در توزیع محوطه های باستانی داشته اند و همه ی آن ها از قانون مندی یکسانی پیروی نمی کنند. در نهایت پس از تجزیه و تحلیل توزیع فضایی محوطه ها عامل: دوری و نزدیکی به منابع آب مهم ترین و موثرترین عامل زیست محیطی در شکل گیری استقرارهای دوره ی هخامنشی منطقه ی میان کوه شهرستان اردل شناسایی شدند.

کلمات کلیدی:

الگوی استقرار، دوره ی هخامنشی، میان کوه، GIS

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1920091>

